

ترجمه غیر رسمی

قانون ترکمنستان
درباره مناطق آزاد اقتصادی

دی ماه ۱۴۰۲

بسمه تعالی

ترجمه غیررسمی

قانون ترکمنستان

در باره مناطق آزاد اقتصادی

(مجموعه گزارشات و احکام و فرامین مجلس ترکمنستان، سال ۲۰۱۷،

شماره ۴، ماده ۱۳۳)

(طبق اصلاح و تکمیل قانون ترکمنستان مورخ ۵ اکتبر ۲۰۱۹ شماره ۱۸۲-

۶)

این قانون مبنای حقوقی، سازمانی و اقتصادی ایجاد، بهره برداری و انحلال مناطق آزاد

اقتصادی در ترکمنستان را تعیین می کند.

فصل اول. قوانین عمومی

ماده ۱. مفاهیم اساسی

این قانون از مفاهیم اساسی زیر استفاده می کند:

(۱) منطقه آزاد اقتصادی - قلمرو ویژه تعیین شده با مرزهای اداری مشخص که در آن رژیم قانونی ویژه برای شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی تعیین می شود؛

(۲) رژیم حقوقی ویژه - مجموعه ای از هنجارهای قانونی که رویه ها و شرایط ترجیحی را برای مالیات، ارز، مقررات گمرکی، یک روش ساده برای ورود، اقامت و خروج شخص حقیقی، روابط کار، فعالیت های مالی و اعتباری و سایر رژیم ها با هدف تحقق اهداف ایجاد مناطق آزاد اقتصادی تعیین می کند؛

(۳) قرارداد در باره فعالیت، اجاره زمین و (یا) اموال دولتی در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی (از این پس به عنوان قرارداد نامیده می شود) - موافقتنامه ای که به صورت کتبی با تنظیم یک سند به امضای کمیته و شرکت کننده در مناطق آزاد اقتصادی در مورد شرایط انجام فعالیت های سرمایه گذاری و تجاری در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی و تعیین حقوق، وظایف و تکالیف آنها منعقد شود؛

(۴) کمیته - یک نهاد اجرایی است که وظایف مدیریت اداری مناطق آزاد اقتصادی را انجام می دهد؛

بند ۵ توسط قانون ترکمنستان مورخ ۵ اکتبر ۲۰۱۹ شماره ۱۸۲-۷۱ باطل اعلام شد؛

(۶) نهاد های نظارتی - نهاد های گمرکی و مهاجرت، نهاد های مالیاتی و سایر نهاد های اجرایی که عملکرد رژیم قانونی ویژه در مناطق آزاد اقتصادی را تضمین می کنند؛

(۷) تکنو پارک - انجمنی از سازمان های علمی، دفاتر طراحی، موسسات آموزشی، شرکت های تولیدی یا بخش های آنها که به منظور تسریع توسعه و استفاده از دستاورد های علمی، فنی و فناوری از طریق تمرکز متخصصان بسیار ماهر، استفاده از پایگاه تولید، آزمایش و اطلاعات مناسب ایجاد شده است؛

۸) تکنو پولیس - یک مرکز منطقه ای برای توسعه و تولید محصولات با فناوری پیشرفته است که بر اساس ادغام تولید، علم و آموزش برای فعال کردن، تسریع فرآیند های نوآوری، ترویج کاربرد سریع و مؤثر نوآوری های فنی و فناوری ایجاد می شود؛

۹) منطقه آزاد اقتصادی توریستی-تفریحی - یک مرکز بین المللی (منطقه ای) برای ارائه خدمات پزشکی، بهداشتی و گردشگری، که بر اساس استراحتگاه ها، مناطق تفریحی، مناطق بهبود سلامت، ذخایر طبیعی به منظور توسعه پتانسیل آنها تشکیل می شود؛

۱۰) بانک های فراساحلی - بانک هایی که معاملات ارزی را برای خدمات رسانی به افراد غیر مقیمی که در مناطق فراساحلی ثبت نام کرده اند، شرکت های وابسته، بانک های تابعه و بخش های جدا گانه ای که اشخاص حقوقی مستقل نیستند، انجام می دهند؛

۱۱) پارک های صنعتی - قلمرو خاصی هستند که در آن شرکت های تولید و سایر دارای زمینه فعالیت مشترک (پارک صنعتی اصلی) و (یا) با استفاده از یک زیرساخت مهندسی واحد (پارک صنعتی زیرساخت) - تأسیسات تأمین انرژی، گازرسانی، آبیاری، آب رسانی، فاضلاب، شبکه های ارتباطی، دزدگیر و حصول اطمینان از حفاظت از آنها ترکیب می شوند.

ماده ۲. قانون ترکمنستان در مورد مناطق آزاد اقتصادی

۱) قوانین ترکمنستان در مورد مناطق آزاد اقتصادی بر اساس قانون اساسی ترکمنستان و متشکل از این قانون و سایر قوانین ترکمنستان است.

۲) اگر قانون ترکمنستان مقرراتی غیر از آنچه در این قانون پیش بینی شده است وضع کند، مقررات این قانون اعمال خواهد شد.

ماده ۳. محدوده این قانون

این قانون در مورد روابط حقوقی ناشی از لازم الاجرا شدن آن اعمال می شود.

رژیم حقوقی ویژه منحصراً در مورد فعالیت های شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی که توسط آنها در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی انجام می شود اعمال می شود.

ماده ۴. اهداف ایجاد مناطق آزاد اقتصادی

ایجاد مناطق آزاد اقتصادی در ترکمنستان با اهداف زیر انجام می شود:

- ۱) ایجاد زیرساخت های جدید در مناطق و قلمرو های جداگانه، توسعه زیرساخت موجود؛
- ۲) افزایش کارایی فعالیت های تجاری؛
- ۳) جذب سرمایه گذاری ها (از جمله خارجی)، تجهیزات و فناوری های پیشرفته و همچنین توسعه جایگزینی واردات، استفاده از روش های جدید مدیریت اقتصادی که طبق اصول اقتصاد بازار منطقه ای باشد؛
- ۴) توسعه مدیریت مدرن و اجرای سیستم یکپارچه خدمات ("پنجره واحد")؛
- ۵) تولید کالا (کار، خدمات) قابل رقابت در بازار جهانی، ایجاد مشاغل جدید، فعال سازی فعالیت های اقتصادی خارجی؛
- ۶) افزایش درآمد ارزی حاصل از صادرات کالا (کار، خدمات)؛
- ۷) افزایش سطح توسعه اقتصادی و اجتماعی کشور.

ماده ۵. انواع مناطق آزاد اقتصادی

۱. انواع عملیاتی مناطق آزاد اقتصادی زیر را می توان در سرزمین ترکمنستان ایجاد کرد:
 - ۱) تجاری از جمله مناطق آزاد تجاری و مناطق صادراتی؛
 - ۲) مناطق تولیدات صنعتی از جمله مناطق صادراتی-وارداتی و پارک های صنعتی؛
 - ۳) فناوری و نوآوری، از جمله پارک های فناوری (تکنو پارک) و تکنو پولیس؛
 - ۴) خدماتی، متخصص در ارائه خدمات مالی و اعتباری، بانکی، گردشگری و تفریحی، اطلاعات و سایر خدمات؛
 - ۵) حمل و نقل و لجستیک از جمله بنادری؛
 - ۶) کشاورزی؛
 - ۷) مجتمع ای، ترکیبی از عملکرد انواع مختلف عملکردی مناطق آزاد اقتصادی.

ایجاد سایر مناطق آزاد اقتصادی به استثنای انواع مناطق آزاد اقتصادی مندرج در این قسمت با الحاقیه های مناسب به این قانون قابل انجام است.

۲. نوع عملکردی مناطق آزاد اقتصادی با توجه به ماهیت فعالیت های تجاری انجام شده یا برنامه ریزی شده در قلمرو آن بستگی به اهداف خاص ایجاد منطقه و زمینه های فعالیت سرمایه گذاری تعیین می شود.

ماده ۶. انواع فعالیت ها در مناطق آزاد اقتصادی

۱. مشارکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی حق دارند انواع فعالیت های پیش بینی شده در تصمیم ایجاد مناطق آزاد اقتصادی و موافقت نامه ها را در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی انجام دهند.

مشارکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی حق دارند بدون اخذ مجوز در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی فعالیت کنند. در عین حال، آنها موظف به رعایت الزامات مجوز و شرایط تعیین شده توسط قانون ترکمنستان هستند.

۲. اشخاصی که در مناطق آزاد اقتصادی شرکت نمی کنند، حق دارند در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی بر اساس قوانین ترکمنستان فعالیت تجاری داشته باشند، بدون اینکه رژیم قانونی خاصی در رابطه با آنها ایجاد شود.

۳. موارد زیر در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی مجاز نیست:

(۱) استفاده از قطعات زیرزمینی و هر گونه فعالیت دیگر خارج از شرایط قرارداد.

(۲) تولید و فرآوری منابع هیدروکربنی؛

(۳) تولید مواد مخرب لایه ازن، مواد رادیواکتیو و شیمیایی، سمی، مواد منفجره، سمی، مواد مخدر و روانگردان، پیش سازها، مواد فعال بیولوژیکی و ژنتیکی و همچنین خرید و فروش آنها.

(۴) تولید، استقرار صنایع و تأسیسات خطرناک برای محیط زیست؛

(۵) تشکیل و عملکرد بانک های فراساحلی.

ماده ۷. شرایط ایجاد مناطق آزاد اقتصادی

۱. مناطق آزاد اقتصادی در قلمرو یک واحد سرزمینی اداری به استثنای مناطق آزاد اقتصادی گردشگری و تفریحی ایجاد می شود.

قلمرو مناطق آزاد اقتصادی نباید به طور کامل شامل قلمرو هیچ یک از واحد های سرزمینی اداری باشد.

۲. ایجاد مناطق آزاد اقتصادی فقط در زمین های ذخیره دولتی یا سایر زمین های متعلق به دولت امکان پذیر است.

در زمان ایجاد مناطق آزاد اقتصادی، زمین های تشکیل دهنده قلمرو آنها نباید در اختیار و (یا) استفاده شهروندان و اشخاص حقوقی باشد، به استثنای زمین هایی که برای استقرار و استفاده از واحد های که برای عملکرد چنین منطقه ای (مهندسی، زیرساخت های حمل و نقل، سازمان های آموزشی و (یا) تحقیقاتی، انبارها و غیره) و چنین واحد ها در آن قرار دارند، در نظر گرفته شده باشد.

۳. قطعه زمین تشکیل دهنده قلمرو مناطق آزاد اقتصادی به روشی که توسط قانون زمین ترکمنستان برای مدت بهره برداری از مناطق آزاد اقتصادی با اجاره در آینده به شرکت کنندگان مناطق آزاد اقتصادی تعیین شده است برای استفاده رایگان در اختیار کمیته قرار می گیرد.

۴. املاک دولتی واقع در زمین هایی در محدوده مناطق آزاد اقتصادی که برای اهداف عملکرد مناطق آزاد اقتصادی ضروری است، به روشی که توسط قانون ترکمنستان تعیین شده است به حوزه قضایی کمیته منتقل می شود.

۵. پیشنهاد ایجاد مناطق آزاد اقتصادی جدید با موارد زیر همراه است:

(۱) طرح سرزمینی و شرح محدوده مناطق آزاد اقتصادی؛

(۲) پیش نویس تصمیم مقام اجرایی محلی در مورد تعیین محدوده مناطق آزاد اقتصادی؛

(۳) پیش نویس تصمیم در مورد ایجاد مناطق آزاد اقتصادی؛

(۴) پیش نویس مقررات منطقه آزاد اقتصادی؛

۵) امکان سنجی ایجاد مناطق آزاد اقتصادی با تجزیه و تحلیل مناطق اجتماعی، شرایط محیطی و اقتصادی عملکرد آنها، تامین منابع مادی و نیروی کار، ارتباطات و همچنین ارزیابی اولیه کارایی اجتماعی-اقتصادی مورد انتظار و پیامدهای ایجاد مناطق آزاد اقتصادی؛

۶) طرح مناطق آزاد اقتصادی که شامل انواع مجاز فعالیت ها و پروژه های برنامه ریزی شده برای اجرا در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی در آینده نزدیک و دور، منابع تامین مالی کار و زمان اجرای آنها می باشد؛

۷) سایر اسناد مبنی بر پیشنهاد ایجاد مناطق آزاد اقتصادی.

ماده ۸. مشارکت کنندگان مناطق آزاد اقتصادی

۱. شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی می توانند به شرح زیر باشند:

- ۱) اشخاص حقوقی ترکمنستان صرف نظر از شکل مالکیت و شکل سازمانی و قانونی آنها؛
- ۲) اشخاص حقوقی کشورهای خارجی که از طریق شعب و دفاتر نمایندگی در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی فعالیت می کنند؛
- ۳) افرادی که بدون تشکیل یک شخص حقوقی به فعالیت های کارآفرینی می پردازند، کارآفرینان فردی هستند.

۲. افراد مندرج در بند یک این ماده پس از ثبت نام مربوطه توسط کمیته در ثبت نام شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی بر اساس قرارداد به عنوان شرکت کننده در مناطق آزاد اقتصادی شناخته و به آنها وضعیت مشارکت در منطقه آزاد اقتصادی داده می شود.

گواهی ثبت نام توسط کمیته برای شرکت کننده در مناطق آزاد اقتصادی ظرف مدت پنج روز کاری پس از امضای توافقنامه با وی صادر می شود.

در صورتی که متقاضی (شعبه ها و دفاتر نمایندگی یک شخص حقوقی خارجی) برای وضعیت شرکت کننده منطقه آزاد اقتصادی در ثبت نام واحد دولتی اشخاص حقوقی ترکمنستان ثبت نشده باشد، کمیته بر اساس وی (آنها) درخواست کتبی (برنامه)، با ارسال نامه - دادخواست به مرجع ثبت دولتی اشخاص حقوقی کمک می کند.

اداره ثبت دولتی اشخاص حقوقی، بدون هیچ گونه مجوز و تاییدیه اضافی از سایر ارگان ها و کمیسیون های دولتی، ثبت مناسب و ثبت آنها را در ثبت دولتی واحد اشخاص حقوقی ترکمنستان انجام می دهد.

امتناع غیرموجه از ثبت نام دولتی یک شرکت کننده در منطقه آزاد اقتصادی می تواند در دادگاه تجدید نظر شود.

۳. اداره ثبت دولتی اشخاص حقوقی، ظرف ده روز کاری بر اساس درخواست کتبی کمیته ثبت دولتی شعبه و نمایندگی یک شخص حقوقی خارجی شرکت کننده در منطقه آزاد اقتصادی را بر اساس گواهی ثبت نام شرکت کننده در منطقه آزاد اقتصادی و ارائه مدارک ایجاد شده برای ثبت نام دولتی انجام می دهد.

۴. کمیته ظرف پنج روز کاری پس از ثبت نام یک شرکت کننده در منطقه آزاد اقتصادی یا پایان فعالیت آن در قلمرو منطقه آزاد اقتصادی، رونوشتی از سند تأیید اتخاذ تصمیم مربوطه را به انضمام نامه ای به واحد های نظارتی فعال در قلمرو منطقه آزاد اقتصادی ارسال می کند.

۵. سلب حیثیت شخص به عنوان شرکت کننده در منطقه آزاد اقتصادی فقط از طریق رسیدگی قضایی در موارد مقرر در این قانون مجاز است.

۶. شعب و دفاتر نمایندگی شرکت کنندگان منطقه آزاد اقتصادی مستقر در خارج از قلمرو منطقه آزاد اقتصادی مشمول رژیم حقوقی خاص منطقه آزاد اقتصادی نیستند مگر در مواردی که فعالیت آنها منحصراً در چارچوب توافقنامه انجام می شود.

۷. رژیم حقوقی ویژه برای شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی با شرایط مساوی با افراد ترکمنستان و کشورهای خارجی ارائه می شود.

۸. شرکت کننده در یک منطقه آزاد اقتصادی موظف است به میزانی که توسط قوانین نظارتی ترکمنستان تعیین شده و در قرارداد تعیین شده است، سرمایه گذاری کند.

حداقل میزان سرمایه گذاری مورد نیاز برای انجام فعالیت در مناطق آزاد اقتصادی به تفکیک هر نوع از مناطق آزاد اقتصادی تعیین می شود.

فصل دوم. ایجاد و انحلال مناطق آزاد اقتصادی

ماده ۹. ایجاد مناطق آزاد اقتصادی

۱. تصمیم برای ایجاد مناطق آزاد اقتصادی توسط رئیس جمهور ترکمنستان به پیشنهاد کابینه وزیران ترکمنستان اتخاذ می شود.

۲. تصمیم در مورد ایجاد مناطق آزاد اقتصادی موارد زیر تعیین می کند:

(۱) قلمرو و میدان مناطق آزاد اقتصادی؛

(۲) مهلتی که منطقه آزاد اقتصادی برای آن ایجاد می شود؛

(۳) انواع فعالیت های مجاز در مناطق آزاد اقتصادی؛

(۴) حجم، زمان و منابع تامین مالی برای تشکیل زیرساخت های مهندسی، حمل و نقل و اجتماعی مناطق آزاد اقتصادی؛

(۵) طرحی برای ساماندهی و تجهیزاتی مادی و فنی مربوط به مناطق آزاد اقتصادی و قلمرو مجاور با مشخص کردن مرزهای مشخص مناطق آزاد اقتصادی ایجاد شده و همچنین شرایط تأمین مالی؛

(۶) رژیم حقوقی ویژه مناطق آزاد اقتصادی؛

(۷) ترکیب و روش انتقال به صلاحیت کمیته اموال دولتی لازم برای اهداف عملکرد مناطق آزاد اقتصادی؛

(۸) تعیین برخی شرایط قرارداد از جمله تعیین حداقل حجم سرمایه گذاری اولیه برای یک شرکت کننده در منطقه آزاد اقتصادی؛

(۹) نحوه مالکیت، استفاده و دفع تأسیسات زیربنایی پس از انحلال مناطق آزاد اقتصادی؛

(۱۰) سایر شرایط و ضوابط لازم برای ایجاد و بهره برداری از مناطق آزاد اقتصادی.

مصوبه ایجاد مناطق آزاد اقتصادی نیز آیین نامه مناطق آزاد اقتصادی را تصویب می کند.

۳. منطقه آزاد اقتصادی برای مدتی که بیش از چهل سال نباشد ایجاد می‌شود، به شرط تمدید آن در صورتی که فعالیت های آن در راستای منافع اقتصاد ملی ترکمنستان و مطابق با اهداف ایجاد این منطقه آزاد اقتصادی باشد.

تصمیم برای تمدید مدت بهره برداری از مناطق آزاد اقتصادی دو سال قبل از انقضای مدت تعیین شده توسط رئیس جمهور ترکمنستان اتخاذ می‌شود.

ماده ۱۰. انحلال مناطق آزاد اقتصادی

۱- منطقه آزاد اقتصادی با انقضای مدتی که برای آن ایجاد شده است منحل می‌شود به استثنای موارد مندرج در بند دو جزء سه ماده (۹) این قانون.

۲. انحلال زودهنگام مناطق آزاد اقتصادی تنها در مواردی مجاز است که:

(۱) این امر ناشی از نیاز مرتبط با تضمین حمایت از مبانی نظام قانون اساسی، تضمین توان دفاعی و امنیت دولت است که مطابق با اصول عمومی شناخته شده حقوق بین الملل تعیین می‌شود.
(۲) ظرف مدت دو سال پس از ایجاد مناطق آزاد اقتصادی، حتی یک قرارداد منعقد نشده و یا کلیه قرارداد های قبلی منعقد شده به دلایل مندرج در بند دوم ماده ۲۴ این قانون فسخ شده باشد.

۳- تصمیم در مورد انحلال زودهنگام مناطق آزاد اقتصادی به همان ترتیبی که در این قانون برای ایجاد آن مقرر شده است اتخاذ می‌شود.

ماده ۱۱. تامین مالی ایجاد، نگهداری و توسعه مناطق آزاد اقتصادی

۱- مناطق آزاد اقتصادی دارای بودجه مستقلی هستند که از درآمد حاصل از اجاره زمین، ساختمان و سازه تحت صلاحیت کمیته، از محل تأمین خدمات مختلف و سایر درآمدهای مقرر در این قانون و تصمیم ایجاد این منطقه آزاد اقتصادی ایجاد می‌شود.

۲. در مرحله ایجاد منطقه آزاد اقتصادی، بودجه مستقل آن از محل وجوه جمع آوری شده، سرمایه گذاری، امانت و سایر وجوه و سایر منابع مالی غیر منع قانونی ترکمنستان تشکیل می شود.

تأمین مالی مربوط به عملکرد منطقه آزاد اقتصادی در مرحله ایجاد آن می تواند با هزینه بودجه دولتی ترکمنستان انجام شود.

۳. تأمین مالی برای حفظ و توسعه مناطق آزاد اقتصادی اعم از تولید، حمل و نقل و سایر زیرساخت های آن به هزینه بودجه مستقل مناطق آزاد اقتصادی یا سایر منابع انجام می شود.

نصب گاز، برق، آبرسانی، فاضلاب، سیستم های ارتباطی و جاده ای تا مرزهای مناطق آزاد اقتصادی با هزینه بودجه دولتی ترکمنستان و صنایع مربوطه و نیز اعتبارات جمع آوری شده انجام می شود.

۴. کمیته سوابق بودجه جداگانه ای را برای هر منطقه آزاد اقتصادی نگهداری می کند، در حالی که وجوه یک منطقه آزاد اقتصادی را نمی توان برای پوشش هزینه های مربوط به ایجاد و بهره برداری سایر مناطق آزاد اقتصادی استفاده کرد.

فصل سوم. مدیریت منطقه آزاد اقتصادی

ماده ۱۲. سیاست دولت در زمینه مناطق آزاد اقتصادی

توسعه و اجرای سیاست های دولتی در زمینه مناطق آزاد اقتصادی توسط کابینه وزیران ترکمنستان و وزارت دارایی و اقتصاد ترکمنستان (از این پس به عنوان نهاد مجاز شناخته می شود) انجام می شود.

ماده ۱۳. صلاحیت کابینه وزیران ترکمنستان

کابینه وزیران ترکمنستان:

(۱) سیاست واحد دولتی در زمینه مناطق آزاد اقتصادی در ترکمنستان را تعیین می کند.

۲) پیشنهاد ایجاد مناطق آزاد اقتصادی را برای تصویب به رئیس جمهور ترکمنستان ارائه می کند.

۳) برنامه دولتی ایجاد و توسعه مناطق آزاد اقتصادی را تصویب می کند.

بند ۴ توسط قانون ترکمنستان مورخ ۵ اکتبر ۲۰۱۹ شماره ۱۸۲-۷۱ باطل اعلام شد.

۵) سایر وظایف را با هدف دستیابی به اهداف ایجاد مناطق آزاد اقتصادی انجام می دهد.

ماده ۱۴. صلاحیت و حقوق نهاد مجاز

۱. نهاد مجاز:

۱) سیاست واحد دولتی در زمینه مناطق آزاد اقتصادی در ترکمنستان را اجرا می کند؛

۲) چشم انداز توسعه و بهبود مناطق آزاد اقتصادی ایجاد شده را تعیین می کند؛

۳) مطالعه و بررسی می کند و به کابینه وزیران ترکمنستان ارائه می کند:

الف) برنامه دولتی ایجاد و توسعه مناطق آزاد اقتصادی؛

ب) پیشنهادات و توجیهات ایجاد، تعریف قلمرو آنها (تغییر نوع عملکردی مناطق آزاد اقتصادی) یا انحلال مناطق آزاد اقتصادی؛

۴) عملکرد مناطق آزاد اقتصادی را هماهنگ می کند و همچنین مدیریت عمومی منطقه آزاد اقتصادی را انجام می دهد؛

۵) در محدوده صلاحیت خود، قوانین قانونی نظارتی ترکمنستان در زمینه مناطق آزاد اقتصادی را تدوین و تصویب می کند؛

۶) آموزش و بازآموزی پرسنل در زمینه مناطق آزاد اقتصادی را انجام می دهد؛

۷) فعالیت های نهادهای نظارتی و سایر مراجع اجرایی را هماهنگ می کند و همچنین نحوه تعامل آنها با کمیته ایجاد و عملکرد مناطق آزاد اقتصادی را تنظیم می کند؛

۸) همکاری های بین المللی در زمینه مناطق آزاد اقتصادی انجام می دهد؛

۹) مؤسس کمیته است، سازماندهی مجدد و انحلال آن را انجام می دهد؛

۱۰) حداقل سالی یک بار فعالیت مناطق آزاد اقتصادی را به اطلاع کابینه وزیران ترکمنستان می رساند و همچنین پیشنهاد هایی برای تغییر رژیم ویژه حقوقی مناطق آزاد اقتصادی، بهبود فضای سرمایه گذاری و تسهیل فرآیند سرمایه گذاری، کاهش ریسک سرمایه گذاری و موانع اداری به منظور افزایش سرمایه گذاری و فعالیت تجاری در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی را ارائه می دهد.

۱۱) تصویب می کند:

الف) قرارداد استاندارد که در آن روش و شرایط اصلاح و فسخ قرارداد، از جمله قبل از موعد مقرر، حقوق، تعهدات و مسئولیت های طرفین و سایر شرایط موجود را مشخص می کند؛

ب) فرم برنامه تجاری برای یک پروژه سرمایه گذاری پیشنهادی برای اجرا در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی به ضمیمه درخواست انعقاد موافقتنامه و همچنین معیارهای ارزیابی کارشناسی آن؛

ج) نحوه ثبت نام شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی و نگهداری ثبت نام شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی و همچنین برگه گواهی شرکت در مناطق آزاد اقتصادی؛

۱۲) بر مخارج سرمایه گذاری، اعتماد و سایر وجوه اختصاص یافته برای توسعه قلمرو مناطق آزاد اقتصادی کنترل می کند؛

۱۳) سایر اختیارات را مطابق قوانین ترکمنستان اعمال می کند؛

۲. نهاد مجاز حق دارد:

۱) مشارکت وزارتخانه ها، ادارات و سایر نهاد های دولتی مربوطه که کنترل و نظارت دولتی را در انجام بازرسی از شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی اعمال می کنند؛

۲) به ارگان های دولتی (سازمان های) ذی ربط دستور دهد تا بررسی رایگان پروژه های مختلف شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی را به منظور تعیین اثربخشی و انطباق آنها با الزامات قانون ترکمنستان انجام دهند؛

۳. تصمیمات دستگاه مجاز در رابطه با مناطق آزاد اقتصادی که در صلاحیت آن اتخاذ می شود برای کلیه اشخاص حقوقی و حقیقی لازم الاتباع است.

ماده ۱۵. صلاحیت کمیته

۱. کمیته یک شرکت دولتی است که توسط ارگان مجاز تأسیس شده است؛ این کمیته یک شخصیت حقوقی است و از وضعیت مشارکت در منطقه آزاد اقتصادی برخوردار است؛
۲. کمیته:
 - ۱) برنامه های توسعه مناطق آزاد اقتصادی را اجرا می کند؛
 - ۲) یکپارچگی و عملکرد مؤثر مناطق آزاد اقتصادی، ایجاد شرایط لازم برای جذب سرمایه گذاری های داخلی و خارجی و سایر منابع در توسعه زیرساخت های مناطق آزاد اقتصادی را تضمین می کند؛
 - ۳) به عنوان کارفرما برای اجرای کار در ایجاد مهندسی، تولید، حمل و نقل و سایر زیرساخت های مناطق آزاد اقتصادی عمل می کند؛
 - ۴) با شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی قرارداد منعقد می کند؛
 - ۵) ثبت نام شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی را انجام می دهد و ثبت نام آنها را حفظ می کند؛
 - ۶) منافع شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی در مقامات دولتی و دولت های محلی را نمایندگی می کند؛
 - ۷) زمین های اختصاص یافته به منطقه آزاد اقتصادی و املاک دولتی واقع در این منطقه را به شرکت کنندگان در منطقه آزاد اقتصادی اجاره می دهد؛

۸) به درخواست کتبی یکی از شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی یا درخواست سازمان مجاز، نهادهای نظارتی، نیروی انتظامی یا نظارتی، گزیده ای از ثبت نام شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی صادر می کند؛

۹) گزارشات و اطلاعات مالی، آماری و غیره در مورد نتایج فعالیت مناطق آزاد اقتصادی را در مهلت مقرر به دستگاه مجاز ارائه می کند؛

۱۰) اطلاعات لازم برای انجام وظایف خود را از نهاد مجاز، نهادهای نظارتی و سایر مقامات اجرایی درخواست می کند؛

۱۱) بر اجرای تعهدات شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی تحت قرارداد و سایر الزامات مقرر در این قانون و سایر قوانین نظارتی ترکمنستان در مورد مناطق آزاد اقتصادی کنترل می کند؛

۱۲) نظارت بر رعایت رژیم حقوقی ویژه مناطق آزاد اقتصادی را اعمال می کند، با پیشنهادهای برای ایجاد تغییرات در آن، از نهاد مجاز درخواست می کند؛

۱۳) بر کیفیت ساخت، بازسازی، تعمیر و نگهداری زیرساخت های مناطق آزاد اقتصادی نظارت می کند؛

۱۴) اطلاعات مناطق آزاد اقتصادی در رسانه های مکتوب یا وب سایت کمیته، از جمله اطلاعات به زبان های دولتی و خارجی در مورد در دسترس بودن زمین های اجاره ای و املاک دولتی در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی را منتشر می کند؛

۱۵) با درخواست یکی از شرکت کنندگان در منطقه آزاد اقتصادی، برای اتباع خارجی و افراد بدون تابعیت به منظور انجام فعالیت های کاری و همچنین وسایل نقلیه آنها دعوتنامه ورود به ترکمنستان صادر می کند؛

۱۶) وظایف مشتری را برای تهیه اسناد در مورد برنامه ریزی قلمرو مناطق آزاد اقتصادی و ایجاد زیرساخت های مهندسی، اجتماعی و غیره به هزینه وجوه جمع آوری شده یا وجوه حاصل از سرمایه گذاری، اعتماد و سایر وجوه انجام می دهد و همچنین بررسی آن را تضمین می کند؛

۱۷) اموال منقول و غیرمنقول دولتی واقع در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی را مدیریت می کند؛

۱۸) در ایجاد شرکتهای لازم برای فعالیت و توسعه مناطق آزاد اقتصادی ایجاد یا مشارکت می کند؛

۱۹) در کار نهاد های تنظیم کننده، مجری قانون و مقامات نظارتی در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی کمک می کند؛

۲۰) سایر اختیارات را در چارچوب این قانون و تصمیم در مورد ایجاد مناطق آزاد اقتصادی اعمال می کند.

۳. به منظور مدیریت مؤثر املاک دولتی واقع در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی، کمیته حق دارد شرکت ها، بنگاه ها و آژانس های تخصصی مدیریت را به صورت رقابتی جذب کند؛

۴. کمیته توسط یک رئیس اداره می شود که به سمت منصوب و توسط نهاد مجاز از سمت برکنار می شود؛

۵. تصمیمات کمیته که در چارچوب صلاحیت آن اتخاذ می شود برای شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی و سایر افرادی که در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی فعالیت تجاری انجام می دهند لازم الاجرا است.

ماده ۱۶. فعالیت نهاد های دولتی و نهاد های خودگردان محلی در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی

۱. نهاد های دولتی و نهاد های خودگردان محلی اختیارات قانون اساسی خود را در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی به طور کامل اعمال می کنند؛

۲. در تصمیم گیری در مورد ایجاد مناطق آزاد اقتصادی مطابق با قوانین ترکمنستان، سایر اختیارات نهاد های خودگردان محلی ممکن است ایجاد شود.

ماده ۱۷. فعالیت مراجع انتظامی و نظارتی در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی

۱. نهاد های مجری قانون و نظارت بر فعالیت های شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی به روشی که توسط قانون ترکمنستان تعیین شده است، کنترل دولتی را اعمال می کنند.

۲. کنترل دولتی بر فعالیت شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی به صورت بازرسی های جامع برنامه ریزی شده و بازرسی ها به ترتیب کنترل با در نظر گرفتن مفاد مقرر در این ماده انجام می شود.

۳. بازرسی های جامع برنامه ریزی شده حداکثر هر سه سال یک بار انجام می شود.

۴. در صورتی که شرکت کننده در مناطق آزاد اقتصادی قبل از انجام بازرسی به عنوان کنترل، تخلفات شناسایی شده را رفع نکند، شرکت کننده در مناطق آزاد اقتصادی ممکن است بر اساس تصمیم دادگاه که لازم الاجرا شده است و به درخواست کمیته برای پایان دادن به فعالیت این شخص در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی به تصویب رسیده است از این وضعیت محروم شود.

۵. شرکت کننده در منطقه آزاد اقتصادی هنگام انجام بازرسی جامع برنامه ریزی شده توسط مراجع انتظامی و نظارتی حق دارد:

(۱) در هنگام اجرای کنترل دولتی حضور داشته باشد، در مورد مسائل مربوط به موضوع بازرسی توضیحاتی ارائه دهد؛

(۲) دریافت اطلاعاتی که مقررات آن توسط قانون ترکمنستان پیش بینی شده است؛

(۳) با نتایج کنترل دولتی آشنا شود و در اقدامات مربوط به آشنایی، موافقت یا مخالفت خود با آنها و همچنین اقدامات فردی مقامات نهاد های نظارتی را مشخص کند و نظرات فردی خود را به این قانون پیوست کند؛

(۴) نسبت به اقدامات (عدم اقدام) نهاد های نظارتی و مقامات آنها مطابق با قوانین ترکمنستان به دادگاه اعتراض کند.

۶. بخشهای نهاد های نظارتی که در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی فعالیت می کنند، مالیات، گمرک، ارز و سایر انواع کنترل را در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی مطابق با قوانین ترکمنستان اعمال می کنند. اگر مشخص شود که یک شرکت کننده در مناطق آزاد اقتصادی تخلف قابل توجهی از قوانین مالیاتی، گمرکی و ارزی ترکمنستان انجام داده است که منجر به وارد کردن خسارت به دولت در مقیاس وسیع شده است، این شرکت کننده مناطق آزاد اقتصادی طبق تصمیم دادگاهی که لازم الاجرا شده است و بر اساس درخواست کمیته مبنی بر خاتمه فعالیت خود در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی اتخاذ شده است، از این وضعیت محروم می شود.

۷. نهادهای دولتی که کنترل و نظارت دولتی را در محدوده صلاحیت خود که توسط قانون ترکمنستان تعیین شده است، انجام می دهند، موظفند:

(۱) قبل از انجام بازرسی های مربوطه از شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی، انجام این بازرسی ها را با نهاد مجاز پیش دستی کتبی هماهنگ کند.

(۲) در حین اجرای این بررسی ها، از محرمانه بودن اطلاعات دریافتی خود اطمینان حاصل کرده و در روابط طرفین قرارداد (کمیته و شرکت کننده در مناطق آزاد اقتصادی) تداخلی ایجاد نکند.

ماده ۱۷۱. ویژگی های فعالیت اتحادیه صنعت گران و کارآفرینان ترکمنستان در

منطقه آزاد اقتصادی

۱. برای دستیابی به اهداف ایجاد مناطق آزاد اقتصادی، قطعنامه کابینه وزیران ترکمنستان به اتحادیه صنعت گران و کارآفرینان ترکمنستان ممکن است صلاحیت تأسیس شرکتی را که مدیریت اداری یک منطقه آزاد اقتصادی خاص را انجام می دهد، اعطا کند.

املاک دولتی واقع در قلمرو یک منطقه آزاد اقتصادی خاص، به اداره ای که مدیریت اداری یک منطقه آزاد اقتصادی خاص را با حق مدیریت اقتصادی یا با حق مدیریت عملیاتی به عنوان رژیم حقوقی ویژه انجام می دهد، واگذار می شود.

مطابق با این ماده، بنگاهی که مدیریت اداری یک منطقه آزاد اقتصادی معین را انجام می دهد، در شکل سازمانی و قانونی، بنگاه یک سازمان دولتی است، شخصیت حقوقی و از جایگاه کمیته برخوردار است و در قلمرو منطقه آزاد اقتصادی معینی که مدیریت اداری آن به وی محول شده

است، اختیارات کمیته به استثنای موارد مندرج در بندهای ۱، ۱۷، ۱۸ و ۲۰ ماده (۱۵) این قانون متعلق به وی است.

۲. اداره ای که مدیریت اداری یک منطقه آزاد اقتصادی خاص را انجام می دهد توسط رئیسی که توسط اتحادیه صنعت گران و کارآفرینان ترکمنستان منصوب و برکنار می شود، اداره می شود.

فصل چهارم. قرارداد

ماده ۱۸. مفاد قرارداد

۱. تعهد اصلی بر اساس قرارداد برای یک شرکت کننده در مناطق آزاد اقتصادی، اجرای صحیح طرح های فعالیت اعلامی در مناطق آزاد اقتصادی است و برای کمیته - تضمین تغییرناپذیری رژیم حقوقی ویژه که در طول مدت اعتبار موافقتنامه برای شرکت کننده در مناطق آزاد اقتصادی ارائه می شود.

۲. در قرارداد باید موارد زیر پیشبینی شود:

(۱) تعهدات شرکت کننده در مناطق آزاد اقتصادی برای سرمایه گذاری در مناطق آزاد اقتصادی در حجم و شرایط؛

(۲) اجاره قطعه زمین واقع در منطقه آزاد اقتصادی برای مدت قرارداد؛

(۳) مهلت شرکت کننده در منطقه آزاد اقتصادی برای ارائه اسناد پروژه شامل راه حل های معماری، شهرسازی و فنی لازم برای اجرای فعالیت های پیش بینی شده در برنامه تجاری برای بررسی آن به کمیته؛

(۴) سایر شرایط و ضوابط مورد توافق طرفین قرارداد طبق این قانون.

۳. در این قرارداد همچنین اجاره یک قطعه زمین و اجاره اموال دولتی واقع در زمین هایی در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی که توسط کمیته برای مدت قرارداد اداره می شود، پیش بینی می کند.

۴. شرکت کننده در منطقه آزاد اقتصادی حق ندارد حقوق و تعهدات خود را طبق قرارداد به اشخاص ثالث واگذار کند.

۵. سرمایه گذاری ها در مناطق آزاد اقتصادی به عنوان هزینه های ایجاد، تملک یا نوسازی املاک، تجهیزات، تاسیسات صنعتی و فناوری در چارچوب اسناد پروژه تحت قرارداد تلقی می شود.
۶. در قرارداد باید شرایط و نحوه استفاده از اموال باقی مانده پس از انحلال یا خاتمه فعالیت مناطق آزاد اقتصادی مشخص شود.

ماده ۱۹. مدارک مورد نیاز برای انعقاد قرارداد. مراحل رسیدگی به درخواست

۱. شخصی که قصد دارد وضعیت شرکت کننده در یک منطقه آزاد اقتصادی را کسب کند باید درخواستی را برای انعقاد قرارداد به کمیته ارائه کند که باید حاوی اطلاعات زیر باشد:
 - ۱) در مورد فعالیت های مورد نظر متقاضی مطابق با نوع عملکردی منطقه آزاد اقتصادی؛
 - ۲) در مورد مساحت زمین و (یا) اموال دولتی لازم برای فعالیت های پیشنهادی متقاضی؛
 - ۳) در مورد حجم مورد انتظار سرمایه گذاری، از جمله حجم سرمایه گذاری های یک سال از تاریخ انعقاد قرارداد.
۲. متقاضی به درخواست انعقاد قرارداد پیوست می کند:
 - ۱) برای شخص حقوقی ترکمنستان - رونوشت های تأیید شده از اسناد تشکیل دهنده و گزیده ای از ثبت دولتی واحد اشخاص حقوقی ترکمنستان؛
 - ۲) برای شخص حقوقی کشور خارجی - یک کپی قانونی از اسناد تشکیل دهنده و یک کپی از تصمیم در مورد ایجاد شعبه و نمایندگی؛
 - ۳) وکالتنامه یا دستوری که تأیید کننده اختیارات نماینده متقاضی - شخص حقوقی باشد؛
 - ۴) برای شخص حقیقی - یک کپی گواهی شده از سند ثبت نام دولتی متقاضی به عنوان یک کارآفرین فردی و یک کپی از گذرنامه وی (یا سند دیگری که جایگزین آن می شود)؛
 - ۵) برنامه تجاری پروژه سرمایه گذاری پیشنهادی برای اجرا در قلمرو منطقه آزاد اقتصادی.

۳. مدارک مندرج در قسمت های یک و دو این ماده مورد پذیرش کمیته موجودی قرار می گیرد. کمیته یک نسخه از موجودی را با ذکر تاریخ دریافت اسناد برای متقاضی ارسال می کند.

۴- کمیته حداکثر تا ده روز تقویمی پس از دریافت مدارک مندرج در قسمت های یک و دو این ماده یکی از تصمیمات زیر را اتخاذ و برای متقاضی ارسال می نماید:

(۱) در مورد انعقاد قرارداد برای مدت مقرر در ماده (۲۲) این قانون؛

(۲) در مورد امتناع از انعقاد قرارداد با ذکر دلایل انگیزه امتناع مطابق قسمت یک ماده ۲۰ این قانون.

ماده ۲۰. امتناع از انعقاد قرارداد

۱. امتناع از انعقاد قرارداد در موارد زیر مجاز است:
 - (۱) عدم ارائه مدارک موضوع جزء یک و دو ماده ۱۹ این قانون؛
 - (۲) عدم وجود قطعه زمین در قلمرو منطقه آزاد اقتصادی که دارای شرایط مندرج در درخواست برای انعقاد قرارداد باشد؛
 - (۳) عدم وجود املاک دولتی در قلمرو منطقه آزاد اقتصادی که شرایط درخواست را داشته باشد و به مالکیت و (یا) استفاده اشخاص ثالث منتقل نشده باشد؛
 - (۴) مغایرت فعالیت های پیشنهادی متقاضی با نوع عملکردی منطقه آزاد اقتصادی که انواع فعالیت هایی که اجرای آن در قلمرو منطقه آزاد اقتصادی با تصمیم ایجاد آن پیش بینی شده است؛
 - (۵) طرح تجاری با شرایط درخواست انعقاد قرارداد یا فرم و معیارهای ارزیابی آن مطابق نباشد.
۲. تصمیم کمیته مبنی بر امتناع از انعقاد قرارداد می تواند در مرجع مجاز یا در دادگاه تجدید نظر شود.

ماده ۲۱. مراحل انعقاد قرارداد

۱. کمیته ظرف ده روز کاری پس از اتخاذ تصمیم برای انعقاد قرارداد با متقاضی، قراردادی را با متقاضی تهیه و منعقد می کند.
۲. قرارداد از روز امضای طرفین لازم الاجرا می شود.

ماده ۲۲. انقضاء مدت قرارداد

۱. قرارداد برای مدتی منعقد می شود که از مدت باقی مانده تا انحلال منطقه آزاد اقتصادی بیشتر نباشد.

ماده ۲۳. روش بررسی اسناد طراحی

۱. شرکت کننده در منطقه آزاد اقتصادی ظرف مدت مقرر در قرارداد، مستندات پروژه لازم برای اجرای فعالیتهای پیش بینی شده در طرح تجاری را جهت بررسی و تصویب به کمیته ارائه می نماید.
۲. کمیته بررسی اسناد پروژه را با هزینه شرکت کننده منطقه آزاد اقتصادی مطابق با قوانین ترکمنستان تضمین می کند.
۳. بررسی مستندات طرح توسط دستگاه مجاز دولتی در زمینه ساختمانی و معماری انجام می شود و با صدور نظر کارشناسی در خصوص مستندات طراحی به پایان می رسد.

ماده ۲۴. فسخ قرارداد

۱. قرارداد فسخ می شود:

(۱) در پایان دوره ای که برای آن منعقد شده است؛

(۲) زودتر از مهلت پیشبینی شده (زود هنگام) - به دلایلی که در قسمت دوم این ماده تعیین شده است؛

(۳) در صورت فسخ قرارداد در مورد اجاره قطعه زمین؛

(۴) در صورت محرومیت شخص از وضعیت شرکت کننده در منطقه آزاد اقتصادی.

در صورت انحلال زود هنگام منطقه آزاد اقتصادی، ضمانت نامه های موضوع ماده ۳۵ این قانون برای شرکت کننده در منطقه آزاد اقتصادی ارائه می شود.

۲. قرارداد ممکن است زودتر فسخ شود:

(۱) با توافق طرفین؛

(۲) بر اساس تصمیم دادگاه که لازم الاجرا شده است:

الف) به درخواست یکی از طرفین در رابطه با نقض شرایط اساسی قرارداد توسط طرف دیگر، تغییر قابل توجهی در شرایط و همچنین به دلایل دیگر مقرر در این قانون؛

ب) به درخواست کمیته در رابطه با نظر کارشناسی منفی در مورد اسناد طراحی، در صورتی که ظرف مدت معقولی مستندات با در نظر گرفتن نظرات و پیشنهادات مندرج در نتیجه گیری مذکور نهایی نشده و برای بررسی مجدد ارائه نشود. در صورت فسخ زود هنگام قرارداد به دلایل مشخص شده، هزینه های انجام شده توسط شرکت کننده منطقه آزاد اقتصادی در رابطه با اجرای قرارداد مشمول بازپرداخت نمی باشد.

۳. نقض شرایط اساسی قرارداد عبارت است از:

- ۱) عدم ارائه اسناد پروژه به کمیته توسط یکی از شرکت کنندگان در منطقه آزاد اقتصادی در مدت تعیین شده توسط قرارداد برای بررسی و تصویب؛
- ۲) عدم انجام سرمایه‌گذاری سرمایه‌ای توسط یک شرکت کننده در منطقه آزاد اقتصادی به میزان و شرایط مقرر در قرارداد؛
- ۳) عدم انجام فعالیت‌های کارآفرینی پیش‌بینی شده توسط شرکت کننده در منطقه آزاد اقتصادی به شرایط مقرر در قرارداد؛
- ۴) نقض الزامات اجاره زمین و (یا) اموال دولتی پیش‌بینی شده توسط قرارداد؛
- ۵) سایر موارد پیش‌بینی شده توسط قانون ترکمنستان.

ماده ۲۵. عواقب فسخ قرارداد

۱. در صورت فسخ قرارداد و (یا) خاتمه فعالیت منطقه آزاد اقتصادی، شخص حیثیت شرکت کننده در منطقه آزاد اقتصادی را از دست می‌دهد.
- ۲- شخصی که حیثیت شرکت کننده در منطقه آزاد اقتصادی را از دست داده است، طبق بند دوم ماده (۶) این قانون حق دارد در قلمرو منطقه آزاد اقتصادی به فعالیت تجاری بپردازد.
۳. شخصی که حیثیت شرکت کننده در منطقه آزاد اقتصادی را از دست داده است، از جمله در رابطه با خاتمه فعالیت منطقه آزاد اقتصادی و (یا) فسخ زود هنگام قرارداد، حق دارد طبق قوانین ترکمنستان و تصمیم در مورد ایجاد منطقه آزاد اقتصادی، اموال متعلق به خود را که در قلمرو منطقه آزاد اقتصادی واقع شده است، به تشخیص خود واگذار کند.
۴. پس از فسخ قرارداد، اموال متعلق به شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی واقع در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی طبق قوانین ترکمنستان و شرایط قرارداد ممکن است انتزاع شود.
۵. فسخ قرارداد مبنای خاتمه مفاد آن در مورد اجاره زمین و اموال دولتی منعقد شده طبق این قانون است.

فصل پنجم. رژیم حقوقی ویژه منطقه آزاد اقتصادی

ماده ۲۶. رژیم کاربری زمین منطقه آزاد اقتصادی

۱. این کمیته دارای صلاحیت واگذاری یک قطعه زمین در قلمرو منطقه آزاد اقتصادی مطابق با قوانین ترکمنستان و تصمیم در مورد ایجاد منطقه آزاد اقتصادی است.
- ۲-۲ اجاره قطعه زمین واقع در قلمرو منطقه آزاد اقتصادی به شرکت کننده در منطقه آزاد اقتصادی حق استفاده از آن برای اهدافی غیر از هدف تعیین شده توسط قرارداد و همچنین حق اجاره فرعی آن به اشخاص ثالث را نمی دهد.
- ۳- اجاره قطعه زمین واقع در قلمرو منطقه آزاد اقتصادی برای شرکت کننده در منطقه آزاد اقتصادی حق خرید قطعه زمین را فراهم نمی کند.
- ۴- برای شرکت کنندگان منطقه آزاد اقتصادی ۱۰ سال مهلت وصول اجاره زمین اعمال می شود یعنی از تاریخ انعقاد قرارداد به مدت ۳ سال از پرداخت اجاره زمین معاف هستند، اجاره زمین طی ۷ سال آینده ۵۰ درصد نرخ تعیین شده توسط قانون ترکمنستان و پس از این مدت - به طور کامل محاسبه می شود.
۵. سرمایه گذاران ترکمنستان و کشورهای خارجی حق دارند با توافق طرفین امضاکننده قرارداد اجاره یا جانشینان آنها، به استثنای اجاره زمین، اموال، حقوق مالکیت و واگذاری حقوق استفاده را فرعی کنند. حقوق استفاده می تواند توسط سرمایه گذار به عنوان وثیقه استفاده شود.
۶. تغییر شرایط قرارداد ها در مورد مقررات اجاره زمین، ساختمان، سازه و سایر واحد ها طبق قوانین ترکمنستان با توافق طرفین یا با تصمیم دادگاه ترکمنستان مجاز است.

ماده ۲۷. رژیم قیمت گذاری منطقه آزاد اقتصادی

در قلمرو منطقه آزاد اقتصادی رژیم قیمت گذاری آزاد برای انواع کالاها (کارها، خدمات) تولید شده وجود دارد.

ماده ۲۸. رژیم ویژه ارزی منطقه آزاد اقتصادی

۱. شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی حق افتتاح حساب به ارزهای ملی و خارجی، خرید آزادانه ارزهای ملی و خارجی و بدون محدودیت (مجوز) استفاده از ارز موجود در حساب خود را در داخل و خارج از محدوده مناطق آزاد اقتصادی دارند.

۲. یک رژیم ارزی ویژه در منطقه آزاد اقتصادی عمل می کند و این رژیم گردش موازی ارزهای ملی و خارجی و انتقال پول ملی به ارز آزادانه قابل تبدیل را فراهم می کند.

۳. نحوه عملکرد رژیم ویژه ارزی در منطقه آزاد اقتصادی توسط کابینه وزیران ترکمنستان تعیین می شود.

ماده ۲۹. رژیم مالیاتی منطقه آزاد اقتصادی

مالیات شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی، از جمله ارائه مزایای مالیاتی به آنها، سایر اشخاصی که در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی فعالیت های سرمایه گذاری و تجاری انجام می دهند و همچنین کمیته، توسط قانون مالیاتی ترکمنستان ایجاد می شود.

ماده ۳۰. ویژگی های رژیم گمرکی منطقه آزاد اقتصادی

۱. رژیم گمرکی منطقه آزاد گمرکی (انبار آزاد) برای کالاهای وارد شده به قلمرو منطقه آزاد اقتصادی مطابق با قوانین گمرکی ترکمنستان اعمال می شود.

۲- منطقه آزاد گمرکی (انبار آزاد) به رژیم گمرکی اطلاق می شود که کالاهای خارجی بدون پرداخت حقوق گمرکی در قلمرو منطقه آزاد اقتصادی و همچنین بدون اعمال ممنوعیت ها و

محدودیت های اقتصادی برای این کالاها که توسط قوانین ترکمنستان مقرر شده است، و کالاهای ترکمنستانی تحت شرایط مربوط به صادرات مطابق با رژیم صادرات گمرکی قرار گرفته و مورد استفاده قرار می گیرند.

۳- در قلمرو مناطق آزاد اقتصادی توریستی و تفریحی، رژیم گمرکی منطقه آزاد گمرکی (انبار آزاد) اعمال نمی شود.

۴. ثبت کالاهای خارجی و ترکمنستانی که تحت رژیم گمرکی منطقه آزاد گمرکی (انبار آزاد) قرار گرفته و از قلمرو منطقه آزاد اقتصادی به بقیه قلمرو گمرکی ترکمنستان طبق قوانین تعیین شده توسط قوانین گمرکی ترکمنستان برای ثبت کالاهای خارجی از گمرک در صورتی که آنها برای گردش آزاد در قلمرو گمرکی ترکمنستان خارج می شوند.

۵- هنگام خارج کالاهای خارجی و ترکمنستانی تحت رژیم گمرکی منطقه آزاد گمرکی (انبار آزاد) از قلمرو منطقه آزاد اقتصادی خارج از قلمرو گمرکی ترکمنستان، عوارض گمرکی صادراتی اخذ نمی شود، ممنوعیت ها و محدودیت های اقتصادی که توسط قانون ترکمنستان تعیین شده است در مورد این کالاها اعمال نمی شود.

۶. شرایط قرار گرفتن کالا در رژیم گمرکی منطقه آزاد گمرکی (انبار آزاد) و همچنین نحوه اعمال و پایان این رژیم گمرکی توسط نهاد دولتی مجاز در زمینه امور گمرکی تدوین و تصویب می شود.

۷- مقررات رژیم گمرکی مندرج در این ماده در مورد ترانزیت کالا از قلمرو منطقه آزاد اقتصادی اعمال نمی شود.

۸. قراردادها (موافقت نامه ها) برای واردات و صادرات کالاها، مواد و تجهیزات، انجام کار (خدمات) و همچنین قرارداد های خرید و فروش کالا، مواد و تجهیزات، که به عنوان بخشی از فعالیت های شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی بر اساس این قرارداد مشمول حسابداری کمیته هستند و در عین حال از ثبت در بورس کالا و مواد خام دولتی ترکمنستان معاف هستند.

ماده ۳۱. رژیم بیمه ای منطقه آزاد اقتصادی

۱. بیمه سرمایه گذاری ها و ریسک های مشارکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی به صورت داوطلبانه انجام می شود.
۲. پوشش بیمه ای مطابق با قوانین کشور ترکمنستان ارائه می شود.

ماده ۳۲. روابط کار در منطقه آزاد اقتصادی

۱. برای کار در منطقه آزاد اقتصادی، منابع نیروی کار محلی در اولویت جذب می شود و افراد ساکن در سایر مناطق ترکمنستان و اتباع خارجی و افراد بدون تابعیت نیز می توانند مشارکت داشته باشند.
۲. روابط کار در منطقه آزاد اقتصادی توسط قانون کار ترکمنستان، کار و قرارداد های جمعی (موافقت نامه ها) تنظیم می شود.
۳. شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی و اتباع خارجی و افراد بدون تابعیت که قصد کار در این مناطق را دارند از شرط اخذ مجوز کار در ترکمنستان و همچنین رعایت نسبت تعداد اتباع ترکمنستان و اتباع خارجی شاغل توسط کارفرما که توسط قانون ترکمنستان تعیین شده است، معاف هستند.

ماده ۳۳. ویژگی های اقامت در منطقه آزاد اقتصادی

۱. ثبت نام شرکت کنندگان خارجی در منطقه آزاد اقتصادی، اتباع کشورهای خارجی و افراد بدون تابعیت که قصد کار در این سرزمین را دارند به روشی ساده انجام می شود.
۲. روش ساده برای ثبت نام شرکت کنندگان خارجی در منطقه آزاد اقتصادی و اتباع کشورهای خارجی و افراد بدون تابعیت که قصد کار در این سرزمین را دارند توسط اداره مهاجرت دولتی ترکمنستان تعیین می شود.

ماده ۳۴. حسابداری و گزارش

حسابداری، گزارش مالی و آماری در قلمرو منطقه آزاد اقتصادی به روشی که توسط قانون ترکمنستان تعیین شده است انجام می شود.

فصل ششم. ضمانت های ارائه شده به شرکت کنندگان در منطقه آزاد اقتصادی

ماده ۳۵. ضمانت در صورت تغییر در قوانین ترکمنستان

۱. دولت شرایط پایدار سرمایه گذاری و فعالیت های تجاری در منطقه آزاد اقتصادی را برای شرکت کنندگان منطقه آزاد اقتصادی تضمین می کند.

ترکمنستان احترام به حقوق و منافع مشروع شرکت کنندگان در منطقه آزاد اقتصادی را تضمین می کند.

۲- در صورت انحلال زودهنگام یا تغییر رژیم حقوقی ویژه منطقه آزاد اقتصادی از جمله تغییر در محدوده قلمرو آن، به شرکت کنندگان منطقه آزاد اقتصادی حق ادامه فعالیت های انجام شده توسط آنها در قلمرو منطقه آزاد اقتصادی با شرایط پیش بینی شده در قرارداد تا پایان مدت قرارداد تضمین می شود، اما حداکثر تا ده سال می باشد. مدت تعیین شده از تاریخ لغو یا تغییر رژیم ویژه حقوقی منطقه آزاد اقتصادی محاسبه می شود.

مفاد این قسمت شامل قوانین مالیاتی ترکمنستان نیز می شود.

۳. کلیه افرادی که در منطقه آزاد اقتصادی سرمایه گذاری می کنند مشمول تضمین حقوق و حمایت از سرمایه گذاری های مقرر در قانون ترکمنستان در زمینه فعالیت های سرمایه گذاری و سرمایه گذاری های خارجی می باشند.

دولت به این افراد حق خارج سود و سرمایه گذاری از مرزهای این منطقه و مرز دولتی ترکمنستان را تضمین می کند.

۴. در صورت تغییر در قوانین ترکمنستان صرفاً به منظور حفظ مبانی نظام قانون اساسی، تأمین توان دفاعی و امنیت کشور، مفاد قسمت های دوم و سوم این ماده اعمال نمی شود.

۵. ملی شدن اموال شرکت کنندگان در منطقه آزاد اقتصادی توسط دولت مجاز نیست.

۶. در منطقه آزاد اقتصادی هرگونه تبعیض بنگاه های دارای سرمایه گذاری خارجی در مقایسه با سایر بنگاه های فعال در منطقه آزاد اقتصادی و همچنین اقداماتی برای خروج اجباری سرمایه گذاری های خارجی (ملی سازی، مصادره) یا سایر اقدامات مشابه در پیامدهای آنها مجاز نیست.

۷. توقیف اموال سرمایه گذاری شده به استثنای تعلیق موقت حق تا زمان بازپرداخت تعهدات سرمایه گذار مجاز نیست.

ماده ۳۶. حل اختلاف

اختلافات مربوط به ایجاد یا خاتمه فعالیت منطقه آزاد اقتصادی، نقض مفاد قرارداد و همچنین سایر اختلافات ناشی از روابط مندرج در این قانون توسط شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی به روشی که توسط قانون ترکمنستان تعیین شده است حل و فصل می شود.

ماده ۳۷. مسئولیت نقض قوانین ترکمنستان در مورد مناطق آزاد اقتصادی

مقامات دولتی، ادارات خودگردان محلی، شرکت کنندگان در مناطق آزاد اقتصادی که قوانین ترکمنستان در مورد مناطق آزاد اقتصادی را نقض می کنند، مسئولیت تعیین شده توسط قانون ترکمنستان را دارند.

فصل هفتم. قوانین نهایی

ماده ۳۸. لازم الاجرا شدن این قانون

۱. این قانون از روز انتشار رسمی لازم الاجرا است.
۲. اقدامات قانونی تنظیمی ترکمنستان که با این قانون مغایرت دارند باید ظرف سه ماه از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون با این قانون مطابقت داده شوند.

۳. قوانین لغو شده:

قانون ترکمنستان مورخ ۸ اکتبر ۱۹۹۳ "در مورد منطقه اقتصادی آزاد" (مجموعه گزارشات و احکام و فرامین شورای عالی ترکمنستان، ۱۹۹۳، شماره ۹-۱۰، ماده ۹۰)؛

بخش مربوط به اصلاحات قانون ترکمنستان "در مورد منطقه آزاد اقتصادی"، قانون ترکمنستان مورخ ۲۳ سپتامبر ۱۹۹۴ "در مورد اعمال اصلاحات و الحاقات به برخی از قوانین ترکمنستان" (مجموعه گزارشات و احکام و فرامین مجلس ترکمنستان، ۱۹۹۴، شماره ۳، ماده ۲۴)؛

قسمت دوم قانون ترکمنستان مورخ ۱ اکتبر ۲۰۰۷ «در مورد اعمال اصلاحات و الحاقات به برخی از قوانین ترکمنستان» (مجموعه گزارشات و احکام و فرامین مجلس ترکمنستان، ۲۰۰۷، شماره ۴، ماده ۶۸)؛

بخش چهاردهم قانون ترکمنستان مورخ ۱۸ آوریل ۲۰۰۹ "در مورد اصلاحات، الحاقات و ابطال برخی از قوانین ترکمنستان" (مجموعه گزارشات و احکام و فرامین مجلس ترکمنستان، ۲۰۰۹، شماره ۲، ماده ۳۳)؛

بخش دوم از بند اول قانون ترکمنستان مورخ ۳۱ مارس ۲۰۱۲ "در مورد اعمال اصلاحات و الحاقات به برخی از قوانین ق ترکمنستان" (مجموعه گزارشات و احکام و فرامین مجلس ترکمنستان، ۲۰۱۲، شماره ۱، ماده ۴۸)؛

بخش چهارم از بند اول قانون ترکمنستان مورخ ۲۶ مارس ۲۰۱۶ "در مورد اعمال اصلاحات و الحاقات به برخی از قوانین ترکمنستان" (مجموعه گزارشات و احکام و فرامین مجلس ترکمنستان، ۲۰۱۶، شماره ۱، ماده ۷۱)؛